

❦ זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר ❦

❦ תתקין ❦

❦ "צַדִּיק מִזֶּה רִנָּתוֹ לֹא יִשְׁכַּח" ❦

❦ "חֵק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" ❦

סֵדֶר הַלְמוּד לַיּוֹם כ"ז הַחֲשׂוֹן:

סֵדֶר לְקוּפֵי מוֹתֵר"ן הַיּוֹמִי:

ו. וְכַשְׂמַעְלָה הַטּוֹב שֶׁבְתַרְגוּם וּמִשְׁלִים אֶת הַלְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ שָׁבוּ נִבְרָא הָעוֹלָם, עַל־יְדֵי־זֶה נִתְעוֹרְרִין וְנִתְגַּדְּלִין הַכֹּחַ שֶׁל הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ שֵׁישׁ בְּכָל דְּבַר שֶׁבְעוֹלָם. כִּי כָּל דְּבַר יֵשׁ בּוֹ כֹּמֶה צְרוּפֵי אוֹתִיּוֹת, שָׁבוּ נִבְרָא זֶה הַדְּבַר, וְעַל־יְדֵי שְׁלֵמוֹת לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ עַל־יְדֵי לְשׁוֹן תַּרְגוּם, עַל־יְדֵי־זֶה נִתְעוֹרְרִין וְנִתְגַּדְּלִין הַכֹּחַ שֶׁל אֵלוֹ הָאוֹתִיּוֹת שֵׁישׁ בְּכָל דְּבַר וְדְבַר. וְזֶה (בְּמִדְבַר י"ד): "וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כֹחַ ה' כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לְאֹמֵר"; "לְאֹמֵר" – דָּא גְלוּי עֲרִיּוֹת (כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ ז"ל סְנֵהֲדַרִּין נ"ו:), הֵינּוּ בְּחִינַת הַמְדוּרָה שֶׁל שִׁבְעֵין כּוֹכְבֵין הַנִּל, שֶׁהוּא בְּחִינַת תְּאוֹת נְאוֹף, שֶׁנִּתְבַּטַּל עַל־יְדֵי הַדְּבַר שֶׁל לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ כַּנִּל. וְזֶהוּ: "כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לְאֹמֵר", הֵינּוּ כְּפִי הַדְּבַר שֶׁל לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ, שֶׁעַל־יְדֵוּ נֶאֱסַר עֲרִיּוֹת וְנִתְבַּטַּל תְּאוֹת נְאוֹף כַּנִּל, כְּמוֹ כֵּן יִגְדַּל כֹּחַ ה', כִּי כְּפִי הַשְׁלֵמוֹת שֶׁמִּשְׁלִים אֶת הַדְּבַר שֶׁל לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ, שֶׁהוּא בְּחִינַת שְׁבִירַת וּבִטּוֹל תְּאוֹת נְאוֹף, כֵּן נִתְגַּדַּל וְנִתְעוֹרַר כֹּחַ ה' שֶׁבְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, שֶׁהֵם הָאוֹתִיּוֹת שֵׁישׁ בְּכָל דְּבַר וְדְבַר שֶׁבְעוֹלָם כַּנִּל (עֵיין

זוהר פנחס רמ"ה.):

ז. וּמִי שֶׁיִּכּוֹל לְהִתְעוֹרַר הַתְּנוּצָצוֹת הָאוֹתִיּוֹת שֶׁבְכָל מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית שֵׁישׁ בְּכָל דְּבַר, אֲזִי אֲכִילָתוֹ וְשִׁתְּיָתוֹ וְכָל תְּעוּנָתוֹ אֵינוֹ אֶלָּא מִהַתְּנוּצָצוֹת הָאוֹתִיּוֹת שֶׁבְּאֲכִילָה וְשִׁתְּיָה, בְּבְחִינַת (רוֹת ג): "וַיֹּאכַל וַיִּשְׁתְּ וַיִּיטַב לְבוֹ"; "וַיִּיטַב לְבוֹ" הֵינּוּ בְּחִינַת הַתְּנוּצָצוֹת הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל ל"ב אֱלֻקִּים שֶׁבְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית שֵׁישׁ בְּכָל דְּבַר. וְזֶהוּ: "וַיִּיטַב לְבוֹ" – אֵין טוֹב אֶלָּא אֹר, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב

(בראשית א): "וַיֵּרָא אֱלֹקִים אֶת הָאָדָם כִּי טוֹב". וְזֶהוּ: "וַיֹּאכַל וַיִּשְׂתֶּה וַיֵּיטֵב לָבוֹ", שְׁהִיְתָה אֲכִילָתוֹ וּשְׁתִּיתוֹ מִהָאָרֶת וְהִתְנוּצְצוֹת הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל ל"ב אֱלֹקִים שֶׁבְּסֻעָדָתוֹ שְׂאוֹכֵל. וְזֶה: "וַיֵּיטֵב לָבוֹ" – זֶה בְּרַבַּת הַמָּזוֹן (זֶהר וַיִּקְהַל רי"ח. וּמְדַרְשׁ רַבָּה רוֹת פְּרָשָׁה ה), שְׁהִיְתָה אֲכִילָתוֹ וּשְׁתִּיתוֹ מִהִתְנוּצְצוֹת הָאוֹתִיּוֹת שֶׁיֵּשׁ בְּהָאֲכִילָה וּשְׁתִּיָּה, שֶׁזֶהוּ בְּחִינַת בְּרֻכּוֹת הַמָּזוֹן, כִּי הַמָּזוֹן נִתְבָּרַךְ עַל־יְדֵי שְׁלֵמוֹת לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ, עַל־יְדֵי שְׁמַעוֹרְרִין וּמְאִירִין אֶת הָאוֹתִיּוֹת שֶׁיֵּשׁ בְּכָל דָּבָר, וּמִשָּׁם צָרִיכִין שְׁתֵּהֵי עֵקֶר הָאֲכִילָה וּשְׁתִּיָּה וּשְׂאָר הַתְּעֻנוּגִים כַּנ"ל:

ח וְכָל חָכָם פָּשׁוּט [פְּרוּשׁ, שֶׁהוּא חָכָם לְבַד אֶף־עַל־פִּי שְׂאִינוֹ צְדִיק] יָכוֹל לֵידַע הָאוֹתִיּוֹת שָׁבוּ נִבְרָא הַדָּבָר הַזֶּה שְׂאוֹכֵל. כִּי מִי שֶׁיּוֹדֵעַ הַכַּחַשׁ שֶׁל מְתִיקוֹת וּמְרִירוֹת, חֲרִיפוֹת וּמְלִיחוֹת, שְׁזֵה מְרַכֵּךְ וְזֵה מְקַשֶּׁה, זֶה מַגְדִּיל וְזֵה מְקַטִּין, זֶה מְכוּיֵן וְזֵה מְרַחֵיב, וַיּוֹדֵעַ הַתְּחַלְקוֹת הָאוֹתִיּוֹת, שֶׁנֶּחְלָקִין לְשֵׁלֶשׁ אֲמוֹת אִמ"ש וְשִׁבַּע כְּפוּלוֹת, וּשְׁנַיִם־עָשָׂר פְּשׁוּטוֹת, וַיּוֹדֵעַ הָאוֹתִיּוֹת הַשִּׁיכִים לְכָל סְפִירָה וְסְפִירָה, וַיּוֹדֵעַ כַּחַשׁ שֶׁל כָּל סְפִירָה, שְׁזֵה רַךְ וְזֵה קָשָׁה וְכו', אֵזִי עַל־יְדֵי שְׁטוּעִים אֵיזָה דָּבָר אִזָּה אֵיזָה דָּבָר, הוּא יוֹדֵעַ וּמְבִין הַצְּרוּפִי אוֹתִיּוֹת שָׁבוּ נִבְרָא זֶה הַדָּבָר.

כִּי כָּל דָּבָר נִשְׁתַּנֵּה בְּטַעְמוֹ וְרִיחוֹ וְתְמוּנָתוֹ – הַכֹּל לְפִי צְרוּפִי אוֹתִיּוֹת שֶׁל לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ, שֶׁשָּׁקַל הַקְּדוּשָׁה־בְּרוּךְ־הוּא בְּחֻכְמָתוֹ וּבְרָצוֹנוֹ הַפָּשׁוּט כֶּךָ וְכֶךָ אוֹתִיּוֹת שֶׁיִּבְרָא בָּהֶם דָּבָר זֶה, וְכֶךָ וְכֶךָ אוֹתִיּוֹת שֶׁיִּבְרָא בָּהֶם דָּבָר זֶה. וְזֶה בְּחִינַת חֲסָרוֹת וַיִּתְרוֹת וּנְקֻדּוֹת שֶׁיֵּשׁ בְּהַתּוֹרָה, שֶׁהַכֹּל לְפִי הַמְּשַׁקֵּל, שֶׁגּוֹרְעִין וּמוֹסִיפִין לְפִי הַמְּשַׁקֵּל, שֶׁצָּרִיךְ לְגַרֵעַ לְפַעְמִים אִזָּה לְהוֹסִיף לְפַעְמִים אֵיזָה אוֹת אִזָּה נְקֻדָּה כִּדֵּי לְכוּן הַמְּשַׁקֵּל שֶׁל כַּחַשׁ הַשֵּׁם, הַכֹּל לְפִי חֻכְמָתוֹ וּרְצוֹנוֹ, כִּי

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

תתקיד - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מלכה שדף צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

כֵּן חִיְבָה חֲכָמָתוֹ וְרִצּוֹנוֹ יִתְבָּרֵךְ, שִׁישָׁקֵל כָּךְ וְכָךְ אוֹתִיּוֹת וּנְקֻדּוֹת,
וַיִּבְרָא בְּכַח הַזֶּה וְאוֹתִיּוֹת וּנְקֻדּוֹת אֵלּוּ הַדְּבָר הַזֶּה, כִּי שִׁיחִיָּה לוֹ
טַעַם הַזֶּה וְרִיחַ הַזֶּה וְתִמוּנָה הַזֹּאת; וְכֵן שָׁקֵל כָּךְ וְכָךְ אוֹתִיּוֹת
וּנְקֻדּוֹת אַחֲרוֹת וּבְרָא בָהֶם דְּבַר אַחֵר, כִּי שִׁיחִיָּה לוֹ כַּח וְרִיחַ
וְטַעַם וְתִמוּנָה אַחֶרֶת כְּפִי אוֹתָן הָאוֹתִיּוֹת, וְכֵן בְּכָל דְּבַר שֶׁבָעוּלָם.
וְמִי שֶׁהוּא חָכֵם לְבַד, יָכוֹל לְהַבִּין כָּל זֹאת בְּחֲכָמָתוֹ, שִׁידַע
הָאוֹתִיּוֹת שִׁישׁ בְּכָל דְּבַר כֵּנ"ל - אֲבָל שִׁירְגִישׁ וַיִּתְעַנֵּג רַק
מֵהַצְרוּפֵי אוֹתִיּוֹת, בְּבַחֲיִנַת "וַיֹּאכַל וַיִּשְׁתֵּ" כֵּנ"ל, זֶה אִי אֶפְשָׁר כִּי
אִם לְמִי שֶׁהֵבִיא שְׁלֵמוֹת בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ, וְהֵבִיא הַתְּנוּצָצוֹת חֲדָשׁ
בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ שֶׁל כָּל דְּבַר, הֵינּוּ בְּהָאוֹתִיּוֹת שִׁישׁ בְּכָל דְּבַר - זֶה
יָכוֹל לְקַיֵּם "וַיֹּאכַל וַיִּשְׁתֵּ" כֵּנ"ל.

[פְּרוּשׁ: כִּי עַל-יְדֵי חֲכָמָה לְבַד יְכוֹלִין לִידַע הָאוֹתִיּוֹת שִׁישׁ בְּכָל
דְּבַר, כְּשִׁיּוֹדְעִין כָּל הַנ"ל, דְּהֵינּוּ לְמַשָּׁל כְּשֶׁרוֹאֶה דְּבַר
שֶׁטַעֲמוֹ מְתוּק, וַיּוֹדַע שֶׁמְתִיקוֹת - כִּחוֹ לְרַבָּךְ, וַיּוֹדַע מֵאִיזָה סְפִירָה
נְמֻשָּׁךְ זֶה הַכַּח שֶׁל הַמְתִיקוֹת וְהַרְפוּךְ, כְּגוֹן מְסַפִּירַת חֶסֶד, וַיּוֹדַע
אִיזָה אוֹת מְכ"ב אוֹתִיּוֹת שִׁיךְ לְסַפִּירַת חֶסֶד, אֲזִי יוֹדַע שֶׁאוֹתוֹ
הָאוֹת מְלַבֵּשׁ בְּדְבַר הַזֶּה, וְכֵן כִּיּוֹצֵא בְּזֶה בְּכָל הַדְּבָרִים שֶׁבָעוּלָם
וְכֵנ"ל. אֲבָל אֶפְעַל-פִּי שֶׁהוּא חָכֵם גָּדוֹל כָּל כָּךְ, שִׁיּוֹדַע כָּל זֹאת
בְּבִרוֹר, שִׁיּוֹדַע הָאוֹתִיּוֹת שִׁישׁ בְּכָל דְּבַר (שֶׁצָּרִיכִין לָזֶה לְהִיּוֹת בְּקִי
גָּדוֹל מְאֹד בְּכָל חֲכָמַת הָאֵמֶת, שֶׁהוּא חֲכָמַת הַקְּבָלָה, וּבְכָל חֲכָמַת
הַטַּבֵּעַ וְהִיסוּדוֹת, כַּמוֹבֵן לַמְשֻׁכִּיל, שֶׁאִי אֶפְשָׁר לִידַע כָּל זֹאת, כִּי
אִם חָכֵם גָּדוֹל מְאֹד בְּקְבָלָה וּבְשֶׁאֵר חֲכָמוֹת), אֶפְעַל-פִּי-כֵן יָכוֹל
לְהִיּוֹת שֶׁאֲכִילָתוֹ וְשִׁתְּיָתוֹ וְתַעֲנוּגָיו יִהְיוּ עַדִּין מְגוּף הַדְּבַר וְלֹא
מֵהַתְּנוּצָצוֹת הָאוֹתִיּוֹת, כִּי לְזָכוֹת שִׁיחִיּוֹ כָּל תַּעֲנוּגָיו רַק
מֵהָאוֹתִיּוֹת שֶׁבְּכָל דְּבַר, זֶה אִי אֶפְשָׁר כִּי אִם כְּשִׁזּוּכָה לְשֵׁלֵמוֹת

לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ, דְּהֵינּוּ כְּשִׁזְכָּה לְשִׁבֵר תְּאַוֶּת הַמְּשַׁגֵּל לְגַמְרֵי וּלְהַשְׁלִים אֶת הַלְּשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ, עַד שֶׁהֵבִיא הַתְּנוּצָצוֹת חֲדָשׁ בְּלְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ, דְּהֵינּוּ בְּהָאוֹתִיּוֹת שֵׁישׁ בְּכָל דְּבָר – זֶה הַצְּדִיק שְׂאוּחֵז בְּזֶה, הוּא דִּיקָא זֹכָה לְזֶה, שְׂאִינוּ מְרַגֵּישׁ שׁוּם תַּעֲנוּג מִשׁוּם דְּבַר אֲכִילָה וְשִׁתְיָה וְשָׂאֵר הַתַּעֲנוּגִים שְׁבָעוּלָם, כִּי אִם מִהַתְּנוּצָצוֹת הָאוֹתִיּוֹת שֵׁישׁ בְּכָל דְּבָר, אֲשֶׁרִי לוֹ].

וְזֶה בְּחִינַת: "וּמִצִּיּוֹן יִסְעֶדְךָ" (תהלים כ), שִׁיְהִיָּה סְעֻדָתְךָ, הֵינּוּ הָאֲכִילָה וְשִׁתְיָה וְכָל הַתַּעֲנוּגִים, מִצִּיּוֹן וְסִימָן הָאוֹתִיּוֹת הַמְּצִינִים וּמְסַמָּנִים בְּכָל דְּבָר, כִּי הַטַּעַם וְהָרִיחַ וְהַתְּמוּנָה הוּא צִיּוֹן וְסִימָן עַל הָאוֹתִיּוֹת שֵׁישׁ בְּדְבַר הַזֶּה. וְזֶה: "יִשְׁלַח עֲזָרְךָ מִקֹּדֶשׁ"; "עֲזָרְךָ" – זֶה בְּחִינַת (בְּרֵאשִׁית ב) "אֶעֱשֶׂה לּוֹ עֲזָרָה", בְּחִינַת חוּה, הֵינּוּ לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ כַּנִּלְ; וְזֶה "מִקֹּדֶשׁ", בְּחִינַת לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ. וְזֶה: "יִשְׁלַח עֲזָרְךָ מִקֹּדֶשׁ" – סוּפֵי תִבּוֹת חֲשׂוֹךְ, הֵינּוּ בְּחִינַת תַּרְדֵּמָה, שֶׁהוּא בְּחִינַת תַּרְגוּם, שְׁעַקֵּר שְׁלֵמוֹת לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ עַל־יְדֵי הַתַּרְגוּם כַּנִּל. וְכִשְׂיֵשׁ לוֹ שְׁלֵמוֹת הַזֶּה, עַל־יְדֵי־זֶה "וּמִצִּיּוֹן יִסְעֶדְךָ" כַּנִּל.

סדר קצור לקוטי מוהר"ן ה'ת"ת:

ט עַץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע זֶה לְשׁוֹן תַּרְגוּם שֶׁהוּא אֲמֻצְעֵי בֵּין לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ שֶׁהוּא אִשָּׁה חֲכָמָה שְׁכָלוּ טוֹב וְכִי לְשׁוֹן שֶׁל שְׁבָעֵין עֶמְמִין שְׁכָלוּ רַע, כִּי כָּל לְשׁוֹנוֹת הָעֶכוּ"ם עֲכָשׁוּ הֵם רַע גָּמוּר, וְכִשְׂהֵם דְּהֵינּוּ הַנְּחָשׁ כַּנִּל רוֹצִים לִינֵק מִלְּשׁוֹן־הַקֹּדֶשׁ אִי אֶפְשָׁר לָהֶם לִינֵק מִמֶּנּוּ כִּי אִם עַל־יְדֵי לְשׁוֹן תַּרְגוּם שֵׁישׁ בּוֹ טוֹב וְרַע. כִּי עַקֵּר הַתְּגַבְרוֹת הַקְּלָפָה אֵינָה אֵלָּא עַל־יְדֵי לְשׁוֹן תַּרְגוּם וְעַקֵּר בְּנִינָה וְשִׁלְמוֹתָהּ שֶׁל לְשׁוֹן־הַקֹּדֶשׁ אֵינָה אֵלָּא עַל־יְדֵי שְׁמִפְּלִין אֶת הָרַע שְׁבַתְּרָגוּם וּמַעֲלִין אֶת הַטוֹב שְׁבוּ לְלְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ. שְׁעַל־יְדֵי־זֶה נִשְׁלָם

❦ זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר ❦

❦ תַּקְנוֹת מִנְהַג הַדָּבָר לְ"עֵד מִקֻּדָּה שֶׁדָּר מִסְפְּרֵי רַבָּנוּ יִהְיֶה תִּיקוֹן לְכַל" ❦
 ❦ "חֵק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר עַיִן הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנֶכָח" שֶׁעַיִן יֹשִׁיבֵת תִּיקוֹן הַמִּידוֹת ❦

לְשׁוֹן־הַקֹּדֶשׁ וְעַל־יְדֵי־זֶה נּוֹפְלִין כָּל הַשְּׁבָעִים לְשׁוֹן בְּבַחֲיַנַּת לְשׁוֹן
 נּוֹפֵל עַל לְשׁוֹן. וְזֶה: "וַיִּפֹּל ה' אֱלֹקִים תַּרְדֵּמָה" (בְּרֵאשִׁית ב' כ"א)
 מִסְפֵּר תַּרְגוּמֵם כַּמּוּבָא מִהָאָר"י זְכָרוֹנוּ לְבִרְכָה. וַיִּפֹּל לְנוֹטְרִיקוֹן פְּהָה
 לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ, כִּי עַל־יְדֵי בְּחִינַת תַּרְדֵּמָה שֶׁהִיא בְּחִינַת לְשׁוֹן
 תַּרְגוּמֵם, שֶׁעַל־יְדֵי זֶה עָקַר בְּנִינָה שֶׁל חוּהָ שֶׁהִיא בְּחִינַת לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ
 עַל־יְדֵי שְׁמֵעֵלִין הַטּוֹב שָׁבוּ וּמִפִּילִין הָרַע שָׁבוּ כַּנִּל. עַל־יְדֵי־זֶה
 נּוֹפְלִין כָּל הַשְּׁבָעִים לְשׁוֹן בְּבַחֲיַנַּת פְּהָה לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ רָאשֵׁי־תִבּוֹת
 וַיִּפֹּל וְכוּ' כַּנִּל:

י עָקַר הַחֲלוּם הוּא בְּשָׁנָה הֵינּוּ בְּתַרְדֵּמָה, וְהַחֲלוּמוֹת הֵם כְּפִי
 הַמְּאָכְלִים שֶׁאֹכֵל כַּמּוּבָא. כִּי בְּכָל דְּבָר יֵשׁ אֹתִיּוֹת שֶׁבָּהֶם נִבְרָא
 זֶה הַדְּבָר וְכִשְׁיִשָּׁן עוֹלִין הָאָדָם מִמָּה שֶׁאָכַל לְהַמִּיחַ וְנִצְטָרְפִין
 הָאֹתִיּוֹת שֶׁיֵּשׁ בָּהֶם וּמִזֶּה נֶעֱשֶׂה הַחֲלוּם. וּמִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ שְׁלֵמוֹת
 לְשׁוֹן־הַקֹּדֶשׁ הוּא יוֹדֵעַ הָאֹתִיּוֹת שֶׁיֵּשׁ בְּכָל דְּבָר כַּנִּל וְעַל כֵּן הוּא
 יָכוֹל לְפַשֵּׁר חֲלָמִין שֶׁבְּתַרְדֵּמָה. כְּמוֹ יוֹסֵף הַצַּדִּיק שֶׁזָּכָה לְשְׁלֵמוֹת
 לְשׁוֹן־הַקֹּדֶשׁ שֶׁעָקַר שְׁלֵמוֹתוֹ עַל־יְדֵי תַּרְדֵּמָה שֶׁהִיא בְּחִינַת תַּרְגוּמֵם
 כַּנִּל שֶׁזָּכָה לְבָרְרוֹ לְהַעֲלוֹת הַטּוֹב שָׁבוּ לְלְשׁוֹן־הַקֹּדֶשׁ וּלְהַפִּיל הָרַע
 שָׁבוּ וְעַל כֵּן יוֹדֵעַ לְבָרַר הַטּוֹב וְהֶאֱמַת שֶׁיֵּשׁ בְּחֲלוּם בְּחִינַת תַּרְגוּמֵם
 כַּנִּל:

יֵא וְזֶה בְּחִינַת מְקָרָה לִילָה רַחֲמָנָא לְצַלָן, שֶׁהָרוּחַ שְׁטוֹת הֵינּוּ
 הַשְּׁבָעִים לְשׁוֹן עוֹלָה עַל־יְדֵי תַּרְגוּמֵם עַל־יְדֵי תַּרְדֵּמָה וְשָׁנָה וַיּוֹנֵק
 מִלְּשׁוֹן־הַקֹּדֶשׁ מִרוּחַ הַקֹּדֶשׁ מְבָרִית קֹדֶשׁ. כִּי מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ שְׁלֵמוֹת
 לְשׁוֹן־הַקֹּדֶשׁ מְקָרַר אֶת חֲמִימוֹתוֹ בְּלְשׁוֹן־הַקֹּדֶשׁ, אֲבָל מִי שֶׁאִין לוֹ
 שְׁלֵמוֹת לְשׁוֹן־הַקֹּדֶשׁ אֲזִי הָרוּחַ סְעָרָה הֵינּוּ הַשְּׁבָעִים לְשׁוֹן הַנִּל
 מְקָרַר אֹתוֹ בְּמְקָרָה לִילָה בְּשָׁנָה רַחֲמָנָא לְצַלָן, בְּחִינַת אֲשֶׁר קָרָד
 בְּדָרָד לְשׁוֹן קָרִירוֹת. בְּדָרָד הוּא בְּחִינַת דָּרָד אֲשֶׁה מְנַאֲפֵת (מִשְׁלֵי

ל' כ) שְׁהָרוּחַ סְעָרָה הוֹלֵךְ דֶּרֶךְ הַתְּרַגּוּם שֶׁהוּא בְּחִינַת נִגְהַ וְיוֹזֵק מִן
 הַחֲשֵׁמַל שֶׁהוּא בְּחִינַת לְשׁוֹן־הַקֹּדֶשׁ. וְעַל־יְדֵי שְׁלֵמוֹת לְשׁוֹן־הַקֹּדֶשׁ
 דִּהְיִנוּ עַל־יְדֵי שְׁמִבְרִין אֶת בְּחִינַת הַתְּרַגּוּם וְהַתְּרִדְמָה כַּנִּל"ל אֲזִי
 נִצּוֹלִין מִמְּקָרָה לִילָה שְׁבַת־רִדְמָה וְעַל כֵּן צָרִיכִין לְקַרֵּר חֲמִימוֹתָיו
 בְּדַבּוּרִים קְדוּשִׁים שֶׁהֵם בְּחִינַת שְׁלֵמוֹת לְשׁוֹן־הַקֹּדֶשׁ, וְעַל־יְדֵי־זֶה
 נִצּוֹלִין מִקְרֵי רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, שְׁלֵא יִקְרַר אוֹתוֹ הָרוּחַ סְעָרָה כַּנִּל"ל:

סֵדֶר הַיַּיִ מִן־הַרְ"ן הַיּוֹמִי:

קב (כב) שָׁמַעְתִּי בְשֵׁמוֹ שְׁסִפֵּר, בִּירוּשָׁלַיִם יֵשׁ בֵּית־הַכְּנֶסֶת שְׁמִבִּיאִין
 לְשֵׁם כָּל הַמֵּתִים שְׁבָעוֹלָם, וְתַכְף שְׁמַת אֶחָד בְּעוֹלָם מְבִיאִין לְשֵׁם
 תַכְף אוֹתוֹ הַמֵּת, וְשֵׁם דָּנִין אוֹתוֹ הַיֵּכָן יִהְיֶה מְקוֹמוֹ, כִּי יֵשׁ מֵתִים
 בְּאֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל שְׁנוֹשְׂאִין אוֹתָן לְחוּץ לְאֶרֶץ וְכֵן לְהַפְּךָ כַּמּוּבָא.

וְשֵׁם בְּאוֹתוֹ בֵּית־הַכְּנֶסֶת יוֹשְׁבֵינֵי הַבֵּית־דִּין שְׁדָנִין כָּל אֶחָד וְאֶחָד
 וְנוֹתְנִין לוֹ מְקוֹמוֹ הָרְאוּי לוֹ. וְיֵשׁ אֶחָד שְׁדָנִין אוֹתוֹ שְׁלֵא יִהְיֶה לוֹ
 שׁוּם מְקוֹם, וְיִהְיֶה נֶאֱבָד וְנִשְׁלָף בְּכַף הַקְּלַע, וְכִשְׁמִבִּיאִין אֶת הַמֵּת
 לְשֵׁם אֲזִי מְבִיאִין אוֹתוֹ בְּמַלְבוּשִׁים. וְיֵשׁ אֶחָד שְׁחָסֵר לוֹ מִהַמְּלַבּוּשׁ
 שְׁלוֹ אֵיזָה חֶסֶרוֹן. כְּגוֹן לְאֶחָד נְחָסֵר בֵּית יָד אֶחָד מִהַמְּלַבּוּשׁ שְׁלוֹ
 (שְׁקוֹרִין אַרְבֵּיל) וְיֵשׁ אֶחָד שְׁחָסֵר לוֹ חֵלֶק אֶחָד מִכַּנֶּף בְּגָדוֹ (שְׁקוֹרִין פְּאֶלַע)
 וְכִיּוֹצֵא בְּזֶה הַכֹּל לְפִי מַעֲשֵׂה הָאָדָם (שְׁכֵן זוֹכֶה לְלַבּוּשֵׁין אַחַר מוֹתוֹ)
 כִּידוּעַ, וְכִפִּי הַלְּבוּשֵׁין שְׁלוֹ שְׁמִבִּיאִין אוֹתוֹ לְשֵׁם כֵּן דָּנִין אוֹתוֹ
 וְנוֹתְנִין לוֹ מְקוֹמוֹ כַּנִּל"ל.

פֶּעַם אַחַת הִבִּיאוּ לְשֵׁם מֵת אֶחָד עָרוֹם לְגַמְרֵי בְּלִי שׁוּם לְבוּשׁ
 רַחֲמָנָא לְצַלֵּן. וְדָנוּ אוֹתוֹ שִׁיְהִיָּה נִשְׁלָף וְנֶאֱבָד בְּכַף הַקְּלַע רַחֲמָנָא
 לְצַלֵּן כִּי הָיָה עָרוֹם לְגַמְרֵי. וּבָא צְדִיק אֶחָד וְלָקַח מִלְבוּשׁ אֶחָד
 מִמְּלַבּוּשֵׁין שְׁלוֹ וְהִשְׁלִיךְ עָלָיו. וְשָׂאֵלוּ אוֹתוֹ הַבֵּית־דִּין דְּשֵׁם לָמָּה
 אֶתָּה נוֹתֵן לוֹ מִלְבוּשׁ שְׁלָף וְהַקְּפִידוּ עַל זֶה, כִּי מִדּוּעַ יִתְּלַבֵּשׁ זֶה

של הפאלאצן, דרך נפלא מאד. ומשני הצדדים של הדרך עומדים מעינות עם מים, ועל כל מעין ומים ממנה מלאך אחד. ומצד הדרך הולך בעטליר [קבצן] אחד, והבעטליר היה צמא למים מאד מאד. והממנים הנ"ל לא רצו לתן לו מעט מים לשתות ובאמצע הדרך נסע אדון אחד עם עגלה אחת עם עגלת צב, ואמר להממנה שיתן לו מעט מים על ידיו והלך ממנה אחד ונתן לו, והלך הממנה השני ונתן להבעטליר הנ"ל מים לשתות והלך הממנה שנתן מים להאדון הנ"ל ונתן רמץ [אפר] על הממנה שנתן מים להבעטליר הנ"ל.

כל זה ראו השנים הנ"ל הינו היהודי והשלאחטציין ואמר השלאחטציין על זה קעפסטווע [אינו ישר] ונתן לו היהודי הכאה על הלחי (שקורין פאטש) ונעשה שם גישלעג [קטטה]. עד ששמע המלך מזה ושלח המלך אחריהם. ושאל בתחלה את היהודי מפני מה הכית אותו על הלחי, השיב באשר שיאמר על מעשה המלך קעפסטווע. אמר המלך להערל השלאחטציין מפני מה אמרת כך, והשיב וכי זה הוא לא קעפסטווע שזה רוצה לשתות ואינם רוצים לתן לו לשתות, וזה רצה שיתנו על ידו ונתן לו, ויתר שאת כשהלך השני ונתן לו לשתות, נתן עליו רמץ זה שנתן להאדון מים על ידיו.

אחר כך אמר שוב המלך להיהודי ולמה הכית אותו. ואמר היהודי שכל למה היו נותנין מים להאדון ולהבעטליר לא נתנו. כי לזה צריך לתן הינו להאדון, ולהבעטליר לא צריך לתן. ותו לא אמר הינו השכל שאמר היהודי שלזה צריך לתן ולזה לא צריך לתן. ואחר כך ענה ואמר שאיש צריך לילך בכל ערב שבת כל הארבעה עולמות הינו עשיה יצירה בריאה אצילות ועולם

בְּחִינַת זָכָר וַיֵּשׁ מֶלֶךְ בְּחִינַת נְקֵבָה, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ-הוּא מְרַחֵקֵן זֶה מִזֶּה כִּי שְׁלֹא יַחְרִיבוּ אֶת הָעוֹלָם. סה. בְּעַל-מְרִיבָה - אֶף-עַל-פִּי שֶׁהוּא לְמֶדֶן, אֵל תְּכַבֵּד אוֹתוֹ. סו. בְּמָקוֹם מְרִיבָה שֶׁם הַשָּׁטָן. סז. מִי שֶׁמְקַיֵּם קְרִיאַת-שְׁמַע שְׁחֵרִית וְעֵרְבִית, אֵינּוּ נִמְסָר בְּיַד שׁוֹנְאָיו. סח. עַל-יְדֵי תוֹרָה וּגְמִילוּת-חֶסֶדִים אוֹיְבָיו נּוֹפְלִים לְפָנָיו. סט. עַל-יְדֵי רְדִיפָה הַנְרָדָף נִכְשָׁר לְקֶרְבָן לְפָנֵי אֱלֹקִים. ע. לְעוֹלָם תִּצְדַּד לְהַצִּיל אֶת הַנְרָדָפִים.

סֵדֶר שְׁיִחוֹת הַר"ן הַיּוֹפְנִי:

ל עַל הַמְבָלִים זְמַן בְּשָׁבִיל נְקִיּוֹת וּמְאָרִיכִין בְּבֵית הַכֶּסֶף הַקָּפִיד מְאֹד מְאֹד וְהַתְלוּצִין מְאֹדֵן הָאֲנָשִׁים מְאֹד וְהָאָרִיף הַרְבֵּה בְּעֵנִין זֶה וְהַכָּלל 'כִּי לֹא נִתְּנָה תוֹרָה לְמַלְאָכֵי הַשָּׁרַת' (בְּרָכוֹת כה:) וְאֵין צָרִיף לְהַחְמִיר יוֹתֵר מִן הַדִּין וְעַל-פִּי הַדִּין הָאִסּוּר הוּא רַק כְּשֶׁנִּצְרָף לְנִקְבֵיו מִמָּשׁ כְּמוֹ שְׁכַתּוּב בְּגִמְרָא (שָׁם כג:) 'הַנְּצָרָף לְנִקְבֵיו אֵל יִתְפַּלֵּל', 'הַנְּצָרָף' דִּיקָא וְאִפְלוּ כְּשֶׁהוּא נִצְרָף לְנִקְבֵיו מִמָּשׁ יֵשׁ גַּם-כֵּן דִּינִים בְּזֶה בְּדִיעֵבֵד וּבְשַׁעַת הַדְּחַק כִּמּוּבָא בְּ"שְׁלַח־עֲרוּךְ" (אֵרַח חַיִּים) סִימָן צ"ב עֵין שָׁם בְּמִגַּן אֲבָרָהִם (ס"ק"א) שְׁחָרִי"ף (בְּרָכוֹת י"ד) מִתִּיר לְכַתְחָלָה בְּיָכוֹל לְעֵמֵד עֲצָמוּ עַד פְּרָסָה וְכוּ':

נִמְצָא שְׁעַל-כָּל-פָּנִים כְּשֶׁאֵינּוּ נִצְרָף לְנִקְבֵיו מִמָּשׁ אֵין צָרִיף לְהַחְמִיר וּלְבַטֵּל עֲצָמוּ מִתוֹרָה וְתִפְלָה בְּחֵנָם מִחַמַּת חַשְׁשׁוֹת וְחִמְרוֹת יִתְרוֹת וְשִׁנְעוֹן בְּעֵלְמָא רַק טוֹב לְהַתְפַּלֵּל בְּבִקְרָתְךָ אַחַר עֲמִידָתוֹ מִמְטָתוֹ אִם אֶפְשָׁר בְּקַל לְפָנוֹת-אֶפְשָׁר וְאִם לְאוּ-לְאוּ, וְיִתְפַּלֵּל כָּךְ וְאִפְלוּ אִם חוֹשֵׁשׁ בְּמַעְיוֹ לֹא יִשְׁגִּיחַ וְלֹא יִסְתַּכַּל עַל זֶה כָּלל גַּם אֵין צָרִיכִין לְהָאָרִיף בְּבֵית הַכֶּסֶף כִּי הוּא מִזִּיק מְאֹד לְבְרִיאוֹת הַגּוֹף וּכְמָה חֲלָאִים בָּאִים מִזֶּה בְּפִרְט בְּבֵית-הַכֶּסֶף שְׁלָנוּ שְׁצָרִיכִים לְהִיּוֹת תּוֹלָה בָּהֶם וְהַתּוֹלָה בְּבֵית-הַכֶּסֶף מִזִּיק מְאֹד מְאֹד

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

תתקבץ - צמח מנוהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שד"ק צהר מצפרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

בפרט החלי הידוע (שקורין מורידין) (טחורים) בא מזה מאד רחמנא לצלן על-כן צריכין לזהר מאד מלהאריך בבית-הכסא ואין לחפש אחר חמרות ומרה שחורה בזה כי לא נאמר כלל בדורות הללו והוא עצמו היה גם-כן בזאת הטעות מקדם, והיה עושה דברים זרים מאד בשביל נקיות, וכמעט שבא לידי סכנה על-ידי-זה, וגם לא נמלט מחלאים רחמנא לצלן על-ידי-זה ועתה הוא יודע ואומר שהכל שגעון וחלילה לבלות זמן היקר על זה ובאמת אי אפשר בשום אופן שיהיה הגוף נקי לגמרי ולא ישאר בתוכו כלום כי הלא אפלו מי שמתענה משבת לשבת הוא צריך לנקבו גם בסוף השבוע אף-על-פי שלא אכל מקדם כמה ימים, כי בהכרח שישאר קצת בהגוף:

ואמר שדבר גדול הוא אצלו שדבר מענין זה כי יוצא מזה דבר גדול מאד דהינו שלא לבלות זמן בשביל זה ושללא להאריך שם ואפלו אם לפעמים הוא מכרח להאריך, טוב לצאת ולחזור מלישב הרבה שם:

סדר שולחן ערוך היומני:

(ח) כשמתחיל ש"צ רצה כל כהן שבבית הכנסת נעקר ממקומו לעלות לדוכן ואף אם לא יגיע שם עד שיסיים ש"צ רצה שפיר דמי אבל אם לא עקר רגליו ברצה שוב לא יעלה: (ט) כשעוקרים (רש"י ותוספות ור"ן כתבו דלא יאמר אותו עד עמדו לפני התיבה וכ"כ הב"י) כהנים רגליהם לעלות לדוכן אומרים ירמי"א שתהא ברכה זו שצויתנו לברך את עמך ישראל ברכה שלמה ולא יהא בה מכשול ועון מעתה ועד עולם ומאריכים בתפלה זו עד שיכלה אמן של הודאה מפי הצבור: (י) עומדים בדוכן פניהם כלפי התיכל ואחוריהם כלפי העם ואצבעותיהם כפופים לתוך כפיהם עד שש"צ מסיים מודים

ואז אם הם שנים קורא להם (הש"צ) כהנים: הגה ולא יאמר אלקינו
 ואלקי וכו' ויש אומרים שאומרים אותו בלחש עד מלת כהנים ואז יאמרו
 בקול רם (טור בשם ר"י ור"מ מרוטנבורג) וחוזר ואומר עם קדושך כאמור בלחש
 (וכן נוהגין במדינות אלו): ומחזירים פניהם כלפי העם ואם הוא א' אינו
 קורא לו אלא הוא מעצמו מחזיר פניו: (יא) כשמחזירין פניהם
 כלפי העם מברכין אשר קדשנו בקדושתו של אהרן וצונו לברך
 את עמו ישראל באהבה: (יב) מגביהים ידיהם כנגד כתפותיהם
 ומגביהים יד ימנית קצת למעלה מהשמאלית ופושטים ידיהם
 וחולקים אצבעותיהם ומכוונים לעשות ה' אוירים בין ב' אצבעות
 לב' אצבעות אויר אחד ובין אצבע לגודל ובין גודל לגודל
 ופורשים כפיהם כדי שיהא תוך כפיהם כנגד הארץ ואחורי ידיהם
 כנגד השמים: (יג) מתחילין הכהנים לומר יברכך: הגה ויש אומרים
 שגם מלת יברכך יקרא אותו ש"צ תחלה (טור ור"ן פ' הקורא והגהות מיימוני)
 וכן נוהגים בכל מדינות אלו ואח"כ מקרא אותם ש"צ מלה במלה
 והם עונים אחריו על כל מלה עד שיסיימו פסוק ראשון ואז עונים
 הצבור אמן וכן אחר פסוק ב' וכן אחר פסוק ג': (יד) אין מברכין
 אלא בלשון הקודש ובעמידה ובנשיאת כפים ובקול רם: (טו)
 ואח"כ מתחיל ש"צ שים שלום ואז כהנים מחזירים פניהם להיכל
 ואומרים רבון העולמים עשינו מה שגזרת עלינו עשה אתה מה
 שהבטחתנו השקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך את עמך את
 ישראל: הגה ויאריכו בתפלה זו עד שיסיים ש"צ שים שלום ושיענו הציבור
 אמן על שניהם ואם אינם יכולים להאריך כ"כ יאמרו אדיר במרום וכו'
 כדלקמן סימן ק"ל (רש"י פ' אלו נאמרין והגהות מיימוני): (טז) אין הכהנים
 רשאים להחזיר פניהם עד שיתחיל ש"צ שים שלום ואינם רשאים
 לכופ אצבעותיהם עד שיחזירו פניהם ועומדים שם ואינם רשאים

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

תתקד - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

לעקור משם עד שיסיים ש"צ שים שלום ויש מי שאומר שצריכין להמתין עד שיסיימו הצבור לענות אמן אחר ברכת שים שלום (וכן המנהג): (יז) כשמחזירין פניהם בין בתחלה בין בסוף לא יחזירו אלא דרך ימין: הגה כשירדין מן הדוכן לא יגעו במנעליהם המטונפים ואם נוגעים יטלו ידיהם לתפלה שיתפללו אחר כך (אגודה פ' היה קורא): (יח) אין המקרא שקורא כהנים רשאי לקרות כהנים עד שיכלה מפי הצבור אמן שעונים אחר ברכת מודים ואין הכהנים רשאים להתחיל ברכת אשר קדשנו בקדושתו של אהרן עד שיכלה דיבור קריאת כהנים מפי הקורא ואחר שברכו הכהנים אשר קדשנו בקדושתו של אהרן אינם רשאים להתחיל יברכך עד שיכלה מפי כל הצבור אמן שעונים אחר ברכת אשר קדשנו בקדושתו של אהרן וכן אינם רשאים להתחיל בתיבה עד שתכלה התיבה מפי המקרא ואין הצבור עונים אמן עד שתכלה ברכה מפי הכהנים: הגה ולא יתחילו הכהנים רבון העולמים כו' עד שיכלה אמן מפי הצבור (ב"י):

סדר לקוי תפלות היומי:

שעג: רבנו של עולם, אתה ידעת שכל קדשתנו תלויה בימי ראש השנה הקדושים שהיא התחלת השנה, יום ראשון בשנה, זה היום תחלת מעשיך זכרון ליום ראשון, אשר משם נמשך הקדשה על כל השנה כלה חום וחמל עלינו, ועזרנו וזכנו לקבל ראש השנה בקדשה גדולה ובשמחה גדולה, ותעזרנו שנזכה לטהר ולקדש מחשבתנו מאד בראש השנה בקדשה ובטהרה גדולה ועצומה מאד באמת כראוי בראש השנה, כאשר אתה ידעת איך צריכים להזהר לשמר את המחשבה בקדשה בראש השנה ונזכה בזכות וכח צדיקי אמת שיהיה נשלם על ידינו כל התקונים והיחודים והקדשות שצריכים לתקן וליחד למעלה בראש השנה ויום

וְזָק נָתַן וְכֹל יַעֲבוֹר

הַכַּפּוּרִים, וְלִהְיֶינָהּ קִדְשָׁה עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל מֵרֹאשׁ
הַשָּׁנָה עַל כָּל הַשָּׁנָה כְּלָה "מֵרֹאשִׁית הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרִית שָׁנָה" כִּי
אַתָּה יַדְעָתָ כִּי בְּגִלוּתֵנוּ הֵפַר הַזֶּה, בְּעוֹקְבָא דְמְשִׁיחָא, אֵין לָנוּ שׁוּם
כַּח וְהַתְּחִיבוּת דְקִדְשָׁה כִּי אִם עַל יְדֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקָּדוֹשׁ אֲשֶׁר
נָתַתָּ לָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ מִתְּנָה טוֹבָה וַיִּקְרָה וַאֲנַחְנוּ בְּעַנְיֵנוּ אֵין לָנוּ שׁוּם
שִׁכָּל וְדַעַת אֵיךְ וּבְאִיזָה אַפֶּן לְהִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ קִדְשֵׁת רֹאשׁ הַשָּׁנָה
כְּרָאוּי אַתָּה יַדְעָתָ אֶת לְבַבְנוּ, קוּמָה בְּעֶזְרֵתֵנוּ בְּעֵת צָרָה הַזֹּאת
בְּאַחֲרִית הַיָּמִים, וְעֲזָרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ וְחַמַּל נָא עָלֵינוּ, אֲדוֹנֵנוּ אֱלֹקֵינוּ,
אָבִינוּ מַלְכֵנוּ צוּרֵנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ, וְרַחֵם עָלֵינוּ בְּזָכוֹת צְדִיקֵי אֱמֶת
שְׁבִדוֹר הַזֶּה, וּבְזָכוֹת צְדִיקֵי אֱמֶת הַקָּדוֹשִׁים אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ הַמָּה, אֲשֶׁר
אָנוּ וְכָל עַמּוּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל הוֹלְכִים וְסוֹבְבִים, וּמְשַׁתְּחִים עַל
קְבָרֵיהֶם וְצִיּוֹן שְׁלָהֶם בְּכָל עָרֵב רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וּפּוֹרְשִׁים כַּפֵּינוּ לְפָנֶיךָ
וּמִתְּפִלָּים וּמִתְּחַנְּנִים אֵלֶיךָ בְּקִידָה בְּכַרְיָעָה בְּהַשְׁתַּחֲוִיָּה בְּלֵב
נִשְׁבָּר וְנִדְכָּא חוֹסֶה עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתַעֲזָרֵר לֵב נְשִׁמַּת כָּל
הַצְּדִיקִים אֱמֶתִיִּים אֲשֶׁר נְשָׁמָתָם בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים בְּרוּם הַמַּעְלוֹת
בְּעוֹלָמוֹת הָעֲלִיוֹנִים הַקָּדוֹשִׁים שְׁכָל נְשָׁמוֹת הַצְּדִיקִים הַקָּדוֹשִׁים
הָאֱמֶתִיִּים יֵרְדוּ לְמַטָּה בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה וַיְהִיו עִמָּנוּ בְּקֶרֶב עַמּוּךְ
יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲזְרוּ אוֹתָנוּ לְהַתְּפִלֵּל וְלַהֲתַחֲנֵן בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְלַהֲכַנִּיעַ
וְלַגְרֹשׁ הַשָּׁטָן בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְלִשְׁבֹּר וְלַבַּטֵּל כָּל מִינֵי עֲזוֹת דְּסַטָּרָא
אַחֲרָא מֵעָלֵינוּ וּמֵעַל כָּל עַמּוּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל עַל יְדֵי הַתְּפִלוֹת
וְהַתְּקִיעוֹת שֶׁל רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקָּדוֹשׁ, עַד שֶׁנִּזְכָּה לְהִמְשִׁיךְ עָלֵינוּ וְעַל
כָּל עַמּוּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל קִדְשָׁה וְטָהָרָה מֵרֹאשׁ הַשָּׁנָה עַל כָּל הַשָּׁנָה
כְּלָה וְנִזְכָּה לְתַקֵּן שְׁנֵי הַחוֹתְמוֹת דְקִדְשָׁה חוֹתָם בְּתוֹךְ חוֹתָם בְּיַרְח
הָאִיתָנִים, בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה וַיּוֹם הַכַּפּוּרִים וְסִכּוֹת וְהוֹשַׁעְנָא רַבָּא
וְשְׁמִינֵי עֶצְרַת וַיַּעֲלוּ קוֹלֵנוּ לְפָנֶיךָ לְרָצוֹן, וְנִזְכָּה לְשִׁמְחָה דְקִדְשָׁה

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

תתקכו ◀ צמח מנוהרני"ת זצ"ל "צדק צני מוקוה שדך צחד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" ◀
◀ "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ◀

בְּשִׁלְמוֹת תָּמִיד וְתִכְתֹּב וְתַחַתֶּם אוֹתָנוּ וְאֵת כָּל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
לְחַיִּים טוֹבִים וְאֲרוּכִים וְלְשָׁלוֹם, חַיִּים שֶׁל יִרְאֵת שָׁמַיִם, חַיִּים
אַמְתִּיִּים, חַיִּים שְׁנֹזְכָה בָּהֶם לְחַיֵּי עוֹלָם, לְחַיִּים נְצַחִיִּים:

שְׁעַד: רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אַתָּה יַדְעָתָ אֵת לְבַבְנוּ, כִּי צָרְכֵינוּ מְרַבִּים
לְהֵאמֹר עַד אֲשֶׁר לֹא יִסְפִּיקוּ כָּל יָמֵינוּ לְפָרְטֵם אֲבָל אַתָּה יַדְעָתָ אֵת
כָּל אֲשֶׁר עִם לְבַבְנוּ, עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ וְלְמַעַן כָּל הַצְּדִיקִים
אַמְתִּיִּים וְחַמֵּל עָלֵינוּ וּמַלֵּא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ לְטוֹבָה בְּרַחֲמִים, הֵן מֵה
שְׁהַזְכָּרְנוּ לְפָנֶיךָ, הֵן מֵה שֶׁקְּצָרָה יְדֵינוּ וְלִשׁוֹנֵנוּ לְהַזְכִּיר לְפָנֶיךָ
וְעֲשֵׂה מֵה שֶׁתַּעֲשֶׂה, בְּאִפֶּן שְׁנֹזְכָה כָּלְנוּ לָשׁוּב אֵלֶיךָ בְּאַמֶּת וּבְלֵב
שָׁלֵם בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה כְּרָצוֹנְךָ הַטּוֹב, וְלֹא נָסוּר מְרָצוֹנְךָ יָמִין
וּשְׂמֹאל כָּל יָמֵינוּ לְעוֹלָם, וְנֹזְכָה לִילְךָ וְלַעֲלוֹת מְהֵרָה מִדְּרָגָא לְדְרָגָא
וּמִמַּעַלָּה לְמַעַלָּה בְּקִדְשָׁה גְּדוּלָּה, עַד שְׁנֹזְכָה בְּחַיֵּינוּ לְהַכִּיל בְּךָ
בְּאַמֶּת בְּאוֹר הָאֵין סוּף כְּרָצוֹנְךָ וְכְרָצוֹן צְדִיקֶיךָ הָאַמְתִּיִּים, עַד
שְׁנֹזְכָה לְתוֹרַת ה' וְלְתַפִּלַּת ה' בְּאַמֶּת וְלֹא נִבּוֹשׁ בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא
נִכָּלֵם לְעוֹלָם הַבָּא "ה' עִז לְעַמּוֹ יִתֵּן, ה' יְבָרֶךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם" יְהִי
רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּבַנֶּה עִירְךָ בְּמִהְרָה
בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ:

תַּפִּלָּה כג טעה: אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהִים חַיִּים וּמְלֶךְ עוֹלָם,
אֵל חַי חֶלְקֵנוּ צוּרְנוּ, צִוֵּה לְהַצִּיל יְדִידוֹת שְׂאֵרֵינוּ
מִשַּׁחַת לְמַעַן בְּרִיתְךָ אֲשֶׁר שִׁמַּתָּ בְּבִשְׁרֵנוּ רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם מָה רַב
טוֹבְךָ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּנוּ, אֲשֶׁר חָמַלְתָּ עָלֵינוּ וְחָשַׁבְתָּ מִרְחוֹק
לְהַטִּיב אַחֲרֵיתָנוּ, וְנָתַתָּ בְּרִיתְךָ בֵּינָךְ וּבֵין אֲבֹרָהֶם אוֹהֲבֶךָ וְהִקְמוֹתָ
בְּרִיתְךָ אֶת יְצָחָק וְאֶת זִרְעוֹ יִשְׂרָאֵל וְאֶת זִרְעוֹ לְדוֹרוֹתָם וְחַסְתָּ
עַל תְּקוּן נַפְשׁוֹתֵינוּ וְנַפְשׁ זִרְעֵנוּ, וְצוּיֵת אוֹתָנוּ לְכַנֵּם בְּבְרִיתוֹ שֶׁל
אַבְרָהָם אָבִינוּ, לְמוֹל אֵת בְּשֵׁר עַרְלָתָנוּ בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי "מִי יִמְלֵל

